

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/51/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615010159
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3615010159.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému H. G., pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods.1, ods.2 písm.a) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.h) Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 19.4.2017, sp. zn. 2T/61/2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. septembra 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného H. G. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 19.4.2017, sp. zn. 2T/61/2015 bol obžalovaný H. G. uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods.1, ods.2 písm.a) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.h) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 20.11.2014 v čase o 08.45 hod v J. na ulici P. pri predajni Selekra, ako vodič motorového vozidla KIA Ceed SV, EČ: PD XXX DL, červenej farby stojaci s vozidlom na vozovke v pravom jazdnom pruhu v smere do centra mesta J., začal s motorovým vozidlom cúvať v snahe prejsť priamo vzad, aby následne mohol zaparkovať v parkovacom boxe na kolmé parkovacie miesto predajne Selekra nachádzajúceho sa po jeho ľavej strane, kedy pri tom porušil povinnosť uloženú mu v § 4 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. g/ a v § 22 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, a to závažným spôsobom podľa § 137 ods. 2 písm. c/, písm. t/ citovaného zákona, a to tým, že pri priamom cúvaní nevenoval dostatočnú pozornosť situácii za vozidlom, nakoľko nespozoroval a ohrozil chodkyňu R. Y. prechádzajúcu z chodníka po jeho ľavej strane od predajne Selekra cez ľavý jazdný pruh, poza jeho motorové vozidlo, do pravého jazdného pruhu smerom k chodníku na pravej strane vozovky, pričom v príčinnej súvislosti s ohrozením chodkyne obžalovaným táto padla hlavou na chodník, následkom čoho utrpela kraniocerebrálne poranenie s krvácaním do mozgu, v dôsledku čoho dňa 14.12.2014 v čase o 06.50 hod. v Nemocnici na okraji mesta, n.o. J. zomrela.

Za tento prečin bol odsúdený podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 24 mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej K. H., nar. XX.XX.XXXX v L., bytom S., A. L. č. XXX/XX, škodu vo výške 575 € a poškodenej zdravotnej poisťovni DÔVERA a.s., Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436, škodu vo výške 10 404,12 €.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení napadol odvolaním obžalovaný H. G. do výrokov o vine, trestoch a náhrade škody. V písomných dôvodoch svojho odvolania prostredníctvom obhajcu i na verejnom zasadnutí krajského súdu poukázal na svoje doterajšie prednesy na hlavných pojednávaniach a taktiež hlavne na znalecký posudok znalca A.. D. L., ktorý vo vzťahu k skoršiemu znaleckému posudku vypracovaného znalcom A.. F. D. poukázal na jeho vady, najmä

nevysporiadanie sa s priebehom nehodového deja, pretože konečná poloha vozidla a rýchlosť jeho pohybu ostala nevyhodnotená a rovnako nebola vyhodnotená ani konečná poloha poškodenej chodkyne po jej údajnej zrážke s jeho vozidlom. Rovnako vyhodnotené neboli ani oterové stopy, ktoré mali vzniknúť po kontakte s poškodenou chodkyňou. Vo veci vypočutí svedkovia pritom potvrdili, že poškodená zakopla o chodník a spadla, z čoho vyplýva, že jeho motorové vozidlo sa jej nedotklo a ani ju neohrozilo. Domáhal sa preto zrušenia napadnutého rozsudku v celom rozsahu a oslobodenia spod obžaloby.

Poškodená K. H. v písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného poukázala na jeho tendenčnosť s cieľom vyhnúť sa právnej zodpovednosti za následky vzniknuté v dôsledku jeho konania. Dodala, že doposiaľ jej zo strany vinníka ani zo strany poisťovne nebola škoda nahradená.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázala na zákonný a správny rozsudok súdu prvého stupňa, v ktorom sa ten vysporiadal aj s dôkazmi vykonanými po zrušení pôvodného rozsudku súdom druhého stupňa a keďže odvolanie obžalovaného považovala za nedôvodné, navrhla ho zamietnuť podľa § 319 Tr.por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezisťiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 3.7.2017, vykonal dňa 7.9.2017 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov o vine, trestoch a náhrade škody rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykávané a mohli by pritom odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného H. G. je nedôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykávané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci, včítane tých, ktorých vykonanie mu prikázal krajský súd vo svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 27.9.2016, sp.zn. 2To/59/2016 a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpovede obžalovaného H. G., ale predovšetkým aj o svedecké výpovede B. Y., K. H. (obe zároveň v procesnom postavení poškodených - dcéry nebohej poškodenej R. Y.), H.. P. F., U. F., H. J., U. R., znalecké posudky znalcov odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia súdneho lekárstva, znalcov z odboru cestnej dopravy A.. F. D., M.. i A.. D. L. a o listinné dôkazy, na ktoré poukázal v napadnutom rozsudku a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia dostatočne podrobne, vecne správne a veľmi presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade správne zistil, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný H. G. spôsobom uvedeným v napadnutom rozsudku. Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybné usvedčujú obžalovaného H. G. zo spáchania žalovaného skutku. Odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní neboli preto spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, preto ich nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného H. G. zhodne s obžalobným návrhom ako prečinu usmrtienia podľa § 149 ods.1, ods.2 písm.a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm.h) Tr.zák., pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku. Odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním jeho obhajobných námietok prednesených už pred okresným súdom i pred zrušením pôvodného odsudzujúceho rozsudku tunajším súdom a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, neboli spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnomu posúdeniu konania obžalovaného okresným súdom, preto ich odvolací súd nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich, rovnako ako ani návrh obžalovaného prednesený na verejnom zasadnutí

odvolacieho súdu na opätovné vypočutie znalca A. D. L.. V podrobnostiach pritom len poukazuje na podrobné a vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku tak vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, ako aj k právnomu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa v celom rozsahu i v podrobnostiach stotožnil.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výrokoch o treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu, treste zákazu činnosti a o náhrade škody. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 149 ods.2 Tr. zák. (odňatie slobody na 2 až 5 rokov) a pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (žiadna z nich správne nebola zistená) s použitím § 38 ods.2 Tr. zák. vo výmere 24 mesiacov, teda s najnižšou možnou výmerou trestnej sadzby, s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 mesiacov a so súčasne uloženým trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 24 mesiacov zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného tak ako na ne poukázal v napadnutom rozsudku okresný súd a aj tieto dôvody, keďže sú správne, si odvolací súd osvojil a odkazuje na ne.

Obžalovaný H. G. dňa 20.11.2014 v čase o 08.45 hod. na P. ulici v J. viedol totiž motorové vozidlo, s ktorým bez toho, aby vzhľadom na nedostatočný rozhľad dodržal povinnosť neohroziť ostatných účastníkov cestnej premávky prípadne i dodržaním povinnosti zaistiť bezpečné cúvanie pomocou spôsobiteľnej a náležite poučenej osoby, pri cúvaní nespozoroval a ohrozil chodkyňu R. Y., prechádzajúcu z chodníka po jeho ľavej strane cez ľavý jazdný pruh poza jeho motorové vozidlo do pravého jazdného pruhu smerom k chodníku na pravej strane vozovky a v dôsledku takéhoto ohrozenia spadla na zem, čím jej v priamej príčinnej súvislosti spôsobil smrť. Vedenie motorového vozidla za takejto situácie a takýmto spôsobom, je nielen porušením ustanovení § 4 ods.1 písm.c), ods.2 písm.g) a § 22 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z.z. a to zásadne aj porušením dôležitej povinnosti uloženej vodičovi zákonom v zmysle § 137 ods.2 písm.c), písm.t) citovaného zákona, keďže porušenie uvedenej povinnosti má spravidla za následok reálne nebezpečenstvo pre ľudský život a zdravie, ale v posudzovanej veci pritom viedlo k závažným následkom a odôvodnilo právne posúdenie podľa § 149 ods.1, ods.2 písm.a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm.h) Tr.zák. Toto konanie je závažným prejavom vodičskej nedisciplinovanosti a vyvoláva pochybnosti o spoľahlivosti obžalovaného pri vedení motorových vozidiel. Pre dôsledné splnenie účelu trestu bolo preto aj podľa názoru krajského súdu nutné zbaviť obžalovaného aj možnosti viesť motorové vozidlá na primeranú dobu, ktorá zodpovedá závažnosti posudzovaného konania a miere následkov tohto konania. Neuloženie aj trestu zákazu činnosti - popri podmiennečnom treste odňatia slobody - pri porušení dôležitej povinnosti by totiž nespĺnilo účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Trestného zákona, lebo práve trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá patrí medzi najúčinnnejšie sankčné prostriedky ochrany bezpečnosti cestnej premávky.

Rovnako vecne správne a v súlade s ustanoveniami § 287 ods. 1 Tr. por. sú aj výroky, ktorými bola obžalovanému uložená povinnosť na náhradu škody poškodenej K. H. vo výške 575 Eur a poškodenej zdravotnej poisťovni Dôvera a.s. so sídlom v Bratislave vo výške 10.404,12 Eur. Keďže odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody ani na zmenu výrokov o uložených trestoch odňatia slobody i zákaze činnosti a o náhrade škody, neakceptoval ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného.

Krajský súd napokon len dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku, alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o ňom a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v druhostupňovom konaní. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že v dvojinštandardnom súdnom konaní rozhodnutia prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a preto je nadbytočné, aby krajský súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. S právnymi námietkami obžalovaného sa súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne a náležitým spôsobom vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na súde vyššieho stupňa.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného H. G. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.